

[Petra Petersen.]

disse sidstes vedkommende vil jeg gerne sige, at det er jo også børn, der er uden for de almindelige regler, idet det er børn, der på en eller anden måde er kommet ud af kurs i deres daglige liv. Jeg tror ikke, man kan drage nogen sammenligning her. Det er muligt, at man mener, at de 24 år kun skal gælde i særlige tilfælde, og at man ikke vil dømme en mand med en lille indtægt. Det vil man vel ikke. Men den mand, der er velhavende, kan jo betale til sit barn, og jeg er bange for, at hvis man sætter ind i loven, at pligten skal gælde til barnets 24. år, kan der ske uretfærdige ting over for den mand, som nu står med familie, som har kone og børn at skulle sørge for.

I øvrigt finder vi, at det foreliggende lovforslag er godt. Det vil i alle tilfælde, hvis det bliver vedtaget, være med til at mindske den forskel, der har bestået mellem børn født i ægteskab og børn født uden for ægteskab, og vi skal gerne støtte lovforslaget.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Samtlige ordførere har, synes jeg, udtalt sig med venlighed om de to foreliggende lovforslag. Specielt angående forslag til lov om ændringer i lov om rettens pleje vedrørende faderskabssager synes der at være enighed partierne imellem om, at dette lovforslag repræsenterer et fremskridt. Herom skal jeg derfor ikke gøre bemærkninger ud over at understrege, at hovedændringen jo ligger deri, at værnetinget fremover er moderens hjemting, og at alle sagkyndige mener, at dette kan fremskynde sagernes behandling og måske også gøre sagsbehandlingen mere resultatrig.

Vedrørende hovedlovforslaget ønsker jeg at gøre enkelte bemærkninger.

Det ærede medlem hr. K. Axel Nielsen pegede på den uoverensstemmelse, der er mellem det foreliggende lovforslag og kommissionens indstilling, idet kommissionen har foreslået alene at anerkende faderskab, og det ærede medlem rejste, ligesom en række senere ordførere, det spørgsmål, om man ikke her burde følge kommissionsforslaget. Jeg henviser til lovforslagets bemærkninger til § 6, og jeg beder om, at man vil studere disse omhyggeligt, men naturligvis er jeg villig til i det kommende udvalg

at diskutere spørgsmålet og også særdeles villig til i det omfang, hvori det er muligt, at fremskaffe de oplysninger, udvalget måtte ønske til belysning af problemet.

Det ærede medlem mente dernæst at have fundet en trykfejl i lovforslagets § 2, stk. 2, hvor der henvises til stk. 1, idet det ærede medlem mente, at man burde tilføje: „1. punktum“. Jeg er ikke sikker på, at der er tale om en trykfejl, men vi kan jo kigge på det, og hvis vi kommer til det resultat, at bestemmelsen bliver tydeligere ved at tilføje „1. punktum“, kan det ikke bringe mig i nogen ophidselse.

Det ærede medlem hr. Vagn Bro gjorde nogle bemærkninger, som nødvendiggør en imødegåelse fra min side. Det ærede medlem sagde, at grunden til, at dette lovforslag blev fremsat, bortset fra hensynet til det nordiske samarbejde, jo var, at der nu var gået 20 år; og det mente det ærede medlem ikke var nogen særlig stærk begrundelse, når man i øvrigt fandt, at den gældende lovgivning stort set havde virket heldigt. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at dette forslag repræsenterer jo ikke nogen revolution, men det forekommer mig, at det på afgørende punkter ajourfører en igangværende udvikling. Når det ærede medlem siger, at han foretrækker at indtage det forsvarlige standpunkt at blive stående ved de nugældende regler, kunne jeg fristes til at sige: det kan ikke være uforsvarligt at stille det forslag, jeg har stillet. Det kan aldrig have været det ærede medlems mening.

Det ærede medlem gjorde nogle bemærkninger om pater-est-reglen, ja, citerede endda den latinske sætning fuldt ud og dupe-rede derved det høje ting og tilføjede, at denne regel er meget værdifuld, men at det, det drejer sig om, jo er at nå frem til sandheden, som altid er det rigtige. Dette tiltræder jeg med 3 udråbstegn.

Men når det ærede medlem hr. Vagn Bro dernæst om forslaget vedrørende de bidragspligtige vil argumentere for at opretholde den gældende bestemmelse om flere bidragspligtige, bliver jeg nødt til at modsige det ærede medlem. Hvis det ærede medlem så endda havde anført den økonomiske betragtning, at vi kunne få en bidragsfond, ved hjælp af hvilken forskellige sociale eller andre problemer kunne løses, så havde